

MISSIE 3 LESBOS BLOG 7

MISSIE 3 LESBOS

Dag 7 door [Jan de Zwart](#)

Na een lekker ontbijt zijn we wezen vissen in de haven van Panagiouda. Het ene gevangen visje is teruggezet en om 14:00 uur weer warm gegeten. Terwijl we daar net zaten ging Jorn met z'n ring spelen, en ja: rolt zo de haven in. Gelukkig zagen we hem liggen en dachten 'm even op te scheppen. Maar het heldere water vertekende het beeld: het was circa 2,5 meter diep. Jorn wist dat hij thuis lelijk in de problemen zou komen dus: kleren uit en het water in. Maar ja, water koud, dieper duiken dan verwacht en slecht zicht zonder duikbril: Jorn was er na één minuut uit. Die is lekker gaan douchen en zijn reisgenoten hebben zijn relatie gered door zijn ring uit het water te vissen.

Om half vier gaan slapen om uitgerust aan de laatste nightshift te beginnen. Toen we om 23:15 uur aan ontbijt zaten kregen de melding dat er een flinke brand in het kamp zou zijn en onze shift gecancelld werd. Deze twee zaken sloegen in als een bom: verschrikkelijk voor de mensen daar en wij konden geen afscheid nemen van de mensen. Aangezien we allemaal uitgerust waren, zijn we een rondje gaan lopen. We waren allen met stomheid geslagen. We kwamen andere hulpverleners tegen, waaronder één van de shift-leiders. Die vroeg ons toch paraat te blijven, want er was wellicht nog hulp nodig.

Om 02:00 uur zijn we alsnog opgeroepen om naar het kamp te komen. We troffen daar in eerste instantie een serene ongewone rust aan. Heel bijzonder. Maar we zagen de chaos. Er was op één plek door een ongeval brand ontstaan. Daar waren twee dodelijke slachtoffers bij te betreuren. Terwijl het daar brandde is er door onbekenden op drie andere plaatsen in kamp ook brand gesticht. Onvoorstelbaar wat een leed mensen elkaar aandoen. Zo beschadigd velen van hen zijn. Bij aankomst in de tent van Eurorelief mochten we kiezen: of naar onze vaste family-compounds of helpen met dekens uitdelen aan de velen die nu echt helemaal niets meer hadden. Het weinige wat ze nu nog hadden is verwoest!

Wij zijn naar onze vaste plaats gegaan en hebben geïnventariseerd hoeveel mensen/families we nog misten. Daarna iedereen weer verwelkomd die gevluht was en weer terugkeerde. Het was een mega-indrukwekkende nacht waarvan we niet alle details kunnen en mogen delen. Ook foto's vanuit het kamp kunnen niet worden geplaatst. Maar bedenk: je vlucht voor de ellende, komt na veel ellende in een kamp vol ellende en je tent brandt af: hoe gaat het dan met je? We hebben deze nacht heel goede gesprekken gehad met onze bewoners. Daaruit bleek wel wat een bizarre achtergrond sommigen hebben. Een "jongen" van 22 die een jaar geleden z'n vrouw en z'n ongeboren kind verloor tijdens een bombardement en nu vannacht zijn bezittingen kwijtraakte door de brand. Alles wat hij nu nog heeft: zijn kleren die hij aanhad en een sjaal van zijn vrouw die hij nog net gered had. Hij heeft heel de nacht bij ons gezeten samen met een andere man. Als dank aan ons, omdat we er deze week waren. Om stil van te worden.

En dan komt om half negen het moment van afscheid: wat hebben we een bijzondere week met bijzondere mensen gehad. We gaan moe, voldaan en toch ook opgelucht naar huis. Wat een nacht....

DE GROEP VRIJWILLIGERS VAN MISSIE 3 LESBOS:

MISSIE 3 LESBOS BLOG 6

MISSIE 3 LESBOS

Dag 6 door **Marlies Hofs**:

Half 10 terug in panayoudia waar we lekker ontbeten hebben en nagepraat over hoe een fijne nacht het was.

De jongens wilden graag gaan vissen dus hebben we in Mytilini vis spullen gekocht van

haakjes tot garnalen en lossen dobbers. Hij moest nog helemaal in elkaar gezet worden. Aan panayoudia aan het strand gingen ze vissen. Wij (dames) hebben in de zon gezeten, hard lachend want het ging niet zoals het moest.

De een verloor al z'n haakjes en de ander ving een veel te grote vis waardoor de lijn brak. Of misschien wel te weinig geduld.

Alleen Jan ving een prachtige vis die ze toch maar terug hebben gegoooid.

Mariëlle, Corinde en ik zijn pasta gaan maken daarna is iedereen naar bed gegaan.

En om 00.00 zijn we de nacht weer in gegaan na een snel ontbijt.

Al snel weer aan de praat geraakt met een heel aantal mensen. Ze vinden het fijn dat wij er zijn. Ze kunnen met een gerust hart gaan slapen.

Het was een rustig nachtje tot 5 uur, tot weer die vervelende veel herrie makende vuilniswagen langs kwam om de afval op te halen waardoor veel mensen wakker worden.

Om half 6 kam er even een kindje hello my friend zeggen heel lief.

Rond half 8 kwamen er ook andere kinderen spellen, bellenblazen, nagellakken.

Half 9 kwam de dagshift weer en mochten we gaan.

Komenee nacht de laatste shift weer.

Moeilijk! Afscheid nemen van deze mensen..

MISSIE 3 LESBOS BLOG 5

MISSIE 3 LESBOS

Dag 5 door [Jan de Zwart](#): (waarschuwing: lang verhaal)

10.30 uur eerste maaltijd na derde nightshift. Het is een beetje een duf groepje aan het worden, paar verkouden en gewoon moe. De korte slaap en lange koude nachten gaan zijn tol eisen! Maar waar hebben we het over?!? We werken tussen mensen die al maanden slapen op harde koude ondergrond, onveilige omgeving, in regen en wind en kou! Wij mogen over een paar nachten weer naar ons veilige warme thuis! Iedere dag kunnen we tegen elkaar zeggen: tel je zegeningen, keer op keer! En: tienduizend redenen tot dankbaarheid!

Na een pot heerlijke Griekse yoghurt met honing komt er weer een beetje energie in de groep. We zijn gaan slenteren door het prachtige haventje van Panagiouda. Ook langs het mooie strand, prachtige zee en verlaten bunkers gelopen. Om twee uur in de middag zijn we warm gaan eten op een terrasje in de haven om daarna om circa 15.00 uur in een diepe, (volgens ons) welverdiende slaap te vallen. Zo! Die hadden we even nodig! Enigszins opgewekt zaten we om 23.15 uur aan het ontbijt. Weer yoghurt? Ja! Verveeld nooit!

Toen we aankwamen in het kamp was er net een vechtpartij geweest. De ambulance reed weg met een Algerijn die door een Irakees met een schaar in zijn gezicht was gesneden/gestoken. Je merkt dan nog even de onrust en we werden gebriefd dat we de poorten van de family-compounds goed gesloten moesten houden. Binnen onze levels werden we weer van harte

welkom geheten door de vluchtelingen. Omhelzingen, handdrukken en high fives zijn de eerste minuten een normaal iets. Echt gaaf als je zo de dankbaarheid mag ervaren. Ze voelen zich safe als we in de nacht over hen waken. Tot een uur of twee hebben we lekker met mensen gesproken. Om half drie een praatje met een man die niet kon slapen. Even verderop gaan twee mannen buiten zitten eten. "Come my friend, have dinner with me". Laten we ons geen twee keer zeggen! Samen met mijn gesprekspartner er bij gaan zitten en genieten van platte broden met warm ei en koude tonijn. "Because we are happy you are here to help us". Tsja. Eet smakelijk.

Tegen vieren even over kamp gelopen en wordt er plots weer geroepen: "big friend, come". Zitten er een stuk of acht mannen bij een vuurtje iets lekkers op te warmen. Blijkt een ontbijt te zijn van water, melk, honing en echt heel, heel veel suiker. Als je dat aan de kook brengt heb je een verschrikkelijk voedzame maaltijd. Als hulpverlener van Eurorelief moet jij beginnen met eten, de rest wacht tot jij hebt gepakt. De gast staat ver bovenaan! **Peter** en **Jorn** van onze groep zitten bij mensen die vers gevangen vis aan het schoonmaken zijn (om half drie) en die worden in een pan gedaan en dan verplicht mee-eten. Wat vervelend! Deze nacht vliegt om! Wat gaaf om de dankbaarheid te zien en te voelen! Vanaf kwart over zes komt de zon op en komen de mensen hun tent uit. Voor de mensen weer een dag in het vooruitzicht in een kamp zonder uitzicht. Wij zijn zeer bevoorrecht om weer moe en voldaan naar ons appartement te gaan. Wat een fijne nacht ondanks al deze ellende.

MISSIE 3 LESBOS BLOG 4

Missie 3 LESBOS

Dag 4 door **Marlies Hofs**:

We komen uit onze nightshift.

Eigenlijk zouden we langer blijven om nog met de kinderen te spelen en met de ouderen te praten.

Helaas kon dat niet doorgaan omdat er vandaag al een heleboel vrijwilligers zijn.

Waarschijnlijk kan het morgen wel.

We hadden nog boodschappen nodig dus zijn we naar de lidle geweest, met elkaar ontbeten en daarna zijn Jan en Peter de zee ingedoken. Rond 14.00h lag iedereen op bed.

Rond 20.00h hebben Jorn en Peter Leendert-Jan opgehaald van het vliegveld en heeft de rest het ontbijt klaar gemaakt.

Leendert-Jan heeft, om goed te beginnen, nog een lekker eitje gebakken.

Klaar voor de nightshift!

Het was gelijk al gezellig druk bij ons level, leuk zitten praten met de mensen die nog niet naar bed waren.

Ze vinden het fijn als we hun verhaal aan horen.

Zo ook een vrouw; heeft geen familie hier, haar dochter woont in Australië en is erg ziek.

Ze probeert via de app contact te hebben met haar maar de WiFi is not good.(ze spreekt bijna geen Engels).

Ze was verdrietig en had het koud, ik heb haar een warme knuffel gegeven. Je zag dat ze daar heel blij van werd.

Tot kwart over 2 hebben we met een oudere man zitten praten, over van alles en nog wat.

Hij probeerde ons Arabisch te leren en wij hem Nederlands, via google translate.

Verder deze nacht was het rustig.

Rond half 7 worden de eerste mensen weer wakker.

Bij ons level duurt het altijd wat langer, rond 8 uu, ze komen dan het eten weer brengen.

Half 9 werden we over genomen, en we konden inderdaad nog even met de mensen praten en spelen met de kinderen.

Mariëlle en ik hebben de nagels van een paar meisjes gelakt. We werden bij 1 gezin ook binnen gevraagd in hun slaappleaats.

Ze kwamen uit Afghanistan, erg lieve en gastvrije mensen.

We zijn allemaal erg moe, maar wel weer erg fijne gesprekken gehad.

Rond 10.00 waren we weer terug in de accommodatie.

Overdag rusten en bijkomen en heel de nacht in de weer. Het biologische ritme op z'n kop... het is de moeite waard!

Fijn en goed om hier te zijn.

MISSIE 3 LESBOS BLOG 3

MISSIE 3 LESBOS

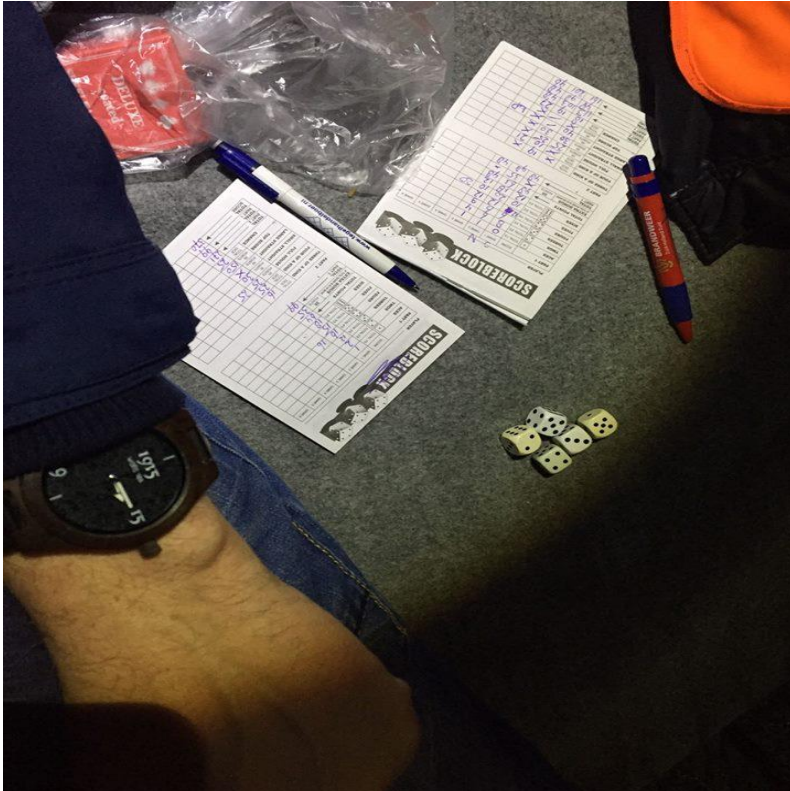
Dag 3 door **Jan de Zwart**:

Zondagmorgen 09:00 uur: moe maar voldaan terug van onze nightshift. We hadden afgesproken om even wat te eten, een paar uur te slapen, dan genieten van het prachtige weer en weer een paar uur te slapen. Dat liep anders. Tijdens het eten is het verstandige besluit genomen om "gewoon" wakker te blijven en dan eind van de middag pas te gaan slapen. We zijn in ons busje gestapt en een stukje langs de kust naar het noorden gereden. Daar zagen we na een kwartiertje al een idyllisch plekje om even te relaxen. Lekker wat te hebben gelegen in de zon en wat hoogstandjes in voetbal te hebben gedaan zijn we om een uur of één teruggegaan naar Panagiouda. Daar zijn we via een oude fabrieksruïne richting haventje gelopen en gesprekken gehad met wat vluchtelingen die wonen in de ruïne. Ze vroegen of we van Eurorelief waren. Na bevestiging zag je de gezicht opfleuren en riepen ze elkaar. Om 15:00 hebben we in het zonnetje (!) gegeten, tussen een tiental zwerfkatten. Om 16:00 gedoucht en gaan slapen tot 23:15 uur.

Na een snel "ontbijt" hebben we ons om 00:00 uur weer gemeld in het kamp en zijn we in drie groepjes opgesplitst. Gisteren is gemeld dat er drie levels zijn in het kamp. Dat zijn met hekken en prikkeldraad omheinde zones om de veiligheid te garanderen van de inwoners van deze levels. In level 1 zitten met name Syriërs, Iraniërs en Irakezen. Level 2 wordt in zijn geheel bewoond door Afghanen. In level 3 wonen Syriërs, Irakezen, Iraniërs, Eritreeërs, Marokkanen, Palestijnen, Pakistanen en meer. De bewoners van deze levels zijn de kwetsbaren, dat wil zeggen: jonge gezinnen, alleenstaande moeders en jonge meiden. Onze taak is om ieder zie binnen wilt komen te identificeren. Soms lastig dat je altijd om hun pas moet vragen, terwijl je de mensen nu al leert kennen. Maar ze moeten altijd hun pas laten zien, omdat ze hem ook aan een ander zouden kunnen geven die dan ongewenst binnenkomt. Wel heel gaaf om met al de nationaliteiten te mogen praten en bizar hun schrijnende ervaringen aan te horen. Wat een tevreden en dankbare mensen in al hun ellende. Ze delen hun duurgekochte sigaret met ons, hun gekregen voedsel willen ze zelfs nog delen. Kunnen we wat van leren!!

Deze tweede nacht heerst er een bepaalde spanning: het was in de avond wat onrustiger en daardoor lopen er een flink aantal politieagenten rond. Dit helpt gelukkig wel want vanaf een uur of drie is de rust volledig in dit bizarre kamp. Het wordt een lange en serieus koude nacht. Rondom vriespunt(!) Halverwege de nacht nog wel gesprekken gehad met mensen die niet konden slapen. Schrijnend en bizar! Vanaf half zes beginnen de eersten wakker te worden en proberen zich op te warmen. De kinderen en volwassenen komen heerlijk bij de poorten voor sociaal praatje. Prachtig! Rond half negen zijn we afgelost door de dayshift.

MISSIE 3 LESBOS BLOG 2

MISSIE 3 LESBOS

Dag 2 door **Marlies Hofs**:

We hadden om 10.00 uur een afspraak met Kim. Iemand die ons informatie kwam geven over het eiland, het kamp, de mensen en ons te laten zien waarom wij hier zijn, ons doel: onze naaste voorzien van eten, drinken, kleding en onderdak.

Wat we voor onze naaste zouden doen, dat zouden we ook voor Jezus doen. Mattheus 25: 31 - 46 hoofdv. 40.

We werden bemoedigd om dat ook te mogen doen. We moeten de vluchtelingen zien als ons zelf, ook wij zijn op de vlucht, op zoek naar een schuilplaats die we bij Jezus kunnen vinden. Kim had veel te vertellen: inspirerend!

Op een terrasje heerlijk in de zon zaten we.

Erg mooi is het hier om stil van te worden.

We zijn op zoek gegaan naar een busje om lekker het eiland mee rond te touren.

We zijn naar plekken geweest waar al eerdere missie's waren.

Ook waar alle zwemvesten zijn gedropt.

Kippenvel als je bedenkt dat in elk zwemvest iemand heeft gezeten die de overkant gehaald heeft of misschien wel niet...

Ook nog op het mooie kasteel van Molyvos geweest en lekker gegeten daar in de buurt.

Daarna terug naar de studio's waar we nog even wat uurtjes rust hebben gepakt.

23.00 weer wakker om de night shift in te gaan nog even (ontbeten).

De dienst duurt van 00.00 tot 08.00.

We zijn met een busje naar het kamp gebracht.

Waar we eerst een rondleiding kregen en wat uitleg over wat de bedoeling was.

Er zijn 3 levels 1 zaten Jorn en Marielle, 2 Peter en Corinde en in 3 Jan en ik.

We houden de hele nacht de wacht. We zitten voor de poort en iedereen die naar binnen wil moeten we om een ID Card vragen waar een foto en een nummer in welk level ze zitten.

Een level is een soort groote kooi. Met hokken en tenten waar de mensen in slapen en leven..

Tussen 00.00 en 02.00 zijn er nog wakker en komen met ons praten.

We hebben wat rondjes gelopen om beurten en potjes yathzee gespeelt.

Rond 05.00 is er een moeder en vader met een kindje dat ziek is, erg aan het huilen en voelt warm: toch maar even laten na kijken hier.

Een keel infectie, het kindje heeft medicijnen gekregen, gelukkig na een paar dagen weer over.

Er worden nu wat mensen wakker van de kou en gaan rondjes lopen.

Rond half 8, 8 uur word het eten gebracht. In de levels wordt het gebracht, mensen die niet in de levels zitten moet in rijen gaan staan en wachten tot ze eten krijgen.

Met de mensen die in ons level zitten een praatje gemaakt

En rond half 9 werden we over genomen door de day shift.

MISSIE 3 LESBOS BLOG 1

MISSIE 3 LESBOS

Gedurende de derde missie op Lesbos zullen vrijwilligers ter plaatse een blog schrijven.

Dag 1 door **Jan de Zwart**

Vrijdag om 05.15 uur begon missie 3 echt! Fantastisch dat er een huis werd opengesteld zodat we met elkaar de missie konden beginnen met lezen en gebed. Na een heerlijk bakkie koffie zijn we om half zes gaan rijden. Ook fijn dat er twee chauffeurs bereid waren om ons in Brussel te brengen. Om 8.00 uur ingecheckt en een lekker ontbijt(je) gegeten op de luchthaven. Iets over tien vertrokken naar Lesbos. We hebben een tussenlanding in Zürich en Athene. In Zürich hadden we door harde wind een turbulente landing (en later ook eenzelfde vertrek) We kregen een kleine 40 minuten om over te stappen. Dat ging prima! Toen weer het vliegtuig in voor een vlucht van 2.15 uur naar Athene. Daar moesten we 3,5 uur wachten op de binnenlandse vlucht naar Lesbos. Die tijd hebben we gebruikt om even ontspannen met elkaar te eten en te praten. Ontspannen en gezellig. Wat is het gaaf als een groep bij elkaar komt en het klikt! Om 19.40 uur plaatselijke tijd zijn we vertrokken naar Mitilini (Lesbos). De vlucht duurt normaal 50 minuten, maar de piloot wilde graag naar huis: na 32 minuten stonden we veilig aan de grond. **WE ZIJN WEER OP LESBOS!** De taxi's hebben ons snel naar het appartement gebracht. Nadat we de plaatselijke middenstand blij hebben gemaakt, hebben we gezamenlijk de dag afgesloten en zijn we uitgeput gaan slapen. Zaterdag (vandaag) aan de slag in het vluchtelingenkamp op Lesbos!